No. 1567 Zaterdag 10 Januari 1914. 31ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER: B. L. BOGAERS

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50: voor elken regel meer 7½ cts.

Het instellen van gekozen gemeenteraden in de kolonie Curaçao.

De heer J. H. J. Hamelberg schrijft in De *N. Rott. Crt.*

Zij, die zich het artikel van mijn hand „Het kiesrecht in de kolonie Curaçao" herrinneren 1), zullen zeker niet verwachten van mij een pleidooi te hooren ten gunste van door het volk te kiezen gemeenteraden op de eilanden dier kolonie.

Ik herinner er echter aan, dat het toemaals ging om den Kolonialen Raad, het wetgevend lichaam voor de geheele kolonie, te doen kiezen door het volk, of wat met het oog op de groote numerieke meerderheid der bevolking van het hoofdeiland der kolonie juister zou zijn — door de ingezetenen van het eiland Curaçao.

In een dergelijken maatregel zie ik — al hebben in twintig jaar mijne denkbeelden wel eenige wijziging ondergaan — ook nu nog geen heil. Al wordt ook langzamerhand in de kolonie de klove tusschen blanken en kleurlingen kleiner, het moet alsnog even onbillijk worden geacht aan de eersten het zeggenschap toe te vertrouwen over de afstammelingen hunner vroegere slaven, als aan de laatsten het bestuur in de handen te geven over de in ontwikkeling en beschaving ver boven hen staande minderheid der bevolking. En óf het een óf het ander zou van het invoeren van kiesrecht voor den kolonialen raad het onvermijdelijk gevolg zijn. Immers zou met een dergelijken maatregel gepaard moeten gaan het toekennen van zoo goed als volledige autonomie aan de kolonie. De bepaling, dat bij Koninklijk besluit in de beslissingen van den kolonialen raad kan worden ingegrepen (hetgeen nog onlangs noodig bleek), zou niet kunnen worden gehandhaafd en de invloed der Staten-Generaal op het bestuur en de economische ontwikkeling der kolonie zou tot een minimum moeten worden gereduceerd.

Doch iets anders is het, de bevolking der verschillende eilanden der kolonie haar eigen, huishoudelijke zaken te doen regelen. Daarbij kan niet gesproken worden van een regeeren van de eene klasse der maatschappij over de andere: de regeering in het moederland zal dáár blijven om in hoogste ressort te beslissen over de belangen der kolonie.

Men dient niet uit het oog te verliezen, dat de tijd zal komen, dat men den ingezetenen der kolonie meer invloed op den gang van zaken zal moeten toekennen. Het is een eisch des tijds, waaraan niet te ontkomen is. Echter zou het slechts teleurstellingen baren aan een zoo heterogene bevolking als die van Curaçao, na haar jaren lang in een staat van onmondigheid te hebben gehouden, op éénmaal zelfbestuur toe te kennen. Daarom bereide men haar voor die taak voor: gouverner c'est prévoir. En het beste middel om de bevolking vertrouwd te maken met de rechten en verplichtingen van zelfbestuur is m.i. haar onder leiding en toezicht, het beheer van hare eigen huishoudelijke zaken in handen te geven, m. a. w. het instellen van door het volk gekozen gemeenteraden.

Men zal mij misschien tegenwerpen, dat jaren geleden met het instellen van gemeenteraden op het eiland Curaçao een proef is genomen, die jammerlijk is mislukt. Doch in de eerste plaats is sedert dien de bevolking met rassche schreden vooruit gegaan en ten tweede was, wat men toen als een gemeenteraad betitelde, slechts een parodie op hetgeen men onder een dergelijk lichaam verstaat. Die z.g. gemeenteraad heeft blijkbaar alleen moeten dienen om den gouverneur en den ambtenaren eenig werk uit de handen te nemen.

Ook zal kunnen worden gezegd, dat de eilanden buiten Curaçao reeds hun landraden hebben, die door het volk worden gekozen, en deze instellingen niet beantwoord hebben aan de verwachting. Doch een vergelijking tusschen deze college's en gemeenteraden gaat niet op. De landraad is slechts een adviseerend lichaam; hij staat den gezaghebber bij in het dagelijksch bestuur, doch oefent geen invloed uit op het beheer der geldmiddelen, zelfs niet op de uitgaven voor uitsluitend plaatselijke aangelegenheden.

Van dergelijke instellingen kan geen kracht uitgaan, en het heeft blijkbaar ook niet in de bedoeling gelegen aan de landraden, evenals aan gemeenteraden, de zorg voor eigen, huishoudelijke aangelegenheden op te dragen. Een lichaam, aan hetwelk de zorg voor een huishouden is toevertrouwd, dient de middelen ter beschikking te hebben om uit te voeren, wat het ter behartiging van de belangen van dat huishouden noodig acht, en daarvan is bij de landraden geen sprake.

Bij het instellen van gemeenteraden in de kolonie zal het dan ook een onafwijsbare eisch zijn inkomsten ter hunner beschikking te stellen. Doch vermeerdering der koloniale uitgaven, m.a.w. verhooging van het Rijkssubsidie, behoeft daarmee niet gepaard te gaan. Het zou mij te ver voeren hier in détails te treden over de wijze waarop, zonder uitzetting der uitgaven, gemeenteraden in staat zouden kunnen worden gesteld hun huishoudelijk beheer te bekostigen. Slechts zij er op gewezen, dat het beheer over de aangelegenheden, waarvan het koloniaal bestuur zal worden ontlast, zeker niet kostbaarder zal worden, wanneer het in handen komt van met de plaatselijke toestanden en beschikbare werkkrachten beter dan dat bestuur bekende gemeenteraden.

Ook is het hier niet de plaats in uitvoerige beschouwingen te treden over den werkkring van en de contrôle op de gemeenteraden Doch een enkel woord zij hierover toch gezegd.

Wat dien werkkring aangaat, zal het waarschijnlijk blijken, dat niet alles, wat hier te lande gemeentezorg uitmaakt, dit ook in de kolonie zal kunnen worden. Wel is waar staat m.i. de bevolking onzer West-Indische eilanden in ontwikkeling niet achter bij die van menige plattelandsgemeente in Nederland, in den tijd, dat die voor zelfbestuur werd rijp geacht, doch de vroeger bestaan hebbende, scherpe afscheiding onder de bevolking, waarvan de traditie nog voortleeft, zal ten deze toch aanmanen tot voorzichtigheid.

Ook zal het raadzaam zijn te beginnen met het instellen van gemeenteraden op de hoofdplaatsen der eilanden, waar de ingezetenen meer dan die in de buitendistricten in aanraking komen met de buitenwereld, waar betere en meer gelegenheid bestaat tot het ontvangen van degelijk onderwijs en waar dus de bevolking op hooger peil staat. In de buitendistricten woont de bevolking ook te zeer verspreid om veel gemeenschappelijke belangen te hebben, zoodat dáár de instelling waarschijnlijk weinig zou worden gewaardeerd. Echter moet de mogelijkheid onder de oogen worden gezien, dat het mettertijd anders kan worden.

Wat de contrôle op de gemeenteraden betreft — in hoofdlijnen zal ten deze de Nederlandsche Gemeentewet kunnen worden gevolgd. In de plaats van de Gedeputeerde Staten trede de Raad van Bestuur, in die van de Provinciale Staten de Koloniale Raad en in die van den Commissaris der Koningin de gouverneur, een en ander met de wijzigingen, die noodig zullen blijken.

Natuurlijk zullen er moeielijkheden te overwinnen zijn. Terecht zijn de toestanden van de kolonie meermalen als zeer eigenaardig geschetst en met die eigenaardigheden zal rekening dienen gehouden te worden, zoodat ervaringen, in zake gekozen regeeringslichamen hier te lande opgedaan of zelfs in onze Oost-Indische bezittingen met hun afzonderlijke wetten voor Europeanen, inlanders en daarmee gelijkgestelden, ten deze van weinig nut zullen blijken te zijn. Het bepalen van de bevoegdheden van en de eischen voor het kiesrecht zal geen gemakkelijke taak zijn, en zoo zullen er zich meer swarigheden voordoen. Doch tegenover deze moeielijkheden staan ook groote voordeelen.

In de eerste plaats zal er van toegekend bestuur van eigen, huishoudelijke zaken een opvoedende kracht uitgaan. In de tweede plaats zal én koloniaal bestuur én regeering in het moederland er beter door bekend geraken met de toestanden en behoeften des volks.

En — last not least — zal het koloniaal bestuur er door in staat worden gesteld meer in het bijzonder zijn aandacht te wijden aan de hoogere belangen der kolonie. Hiermee zij geenzins gezegd, dat dit bestuur in die taak tekort is geschoten, doch het laat geen twijfel over dat, onder de bestaande bestuursregeling, de zorg voor de zuiver plaatselijke aangelegenheden van alle zes de eilanden der kolonie een te groot deel van de eigenlijke bestuurstaak in beslag neemt.

Een onderzoek der onderwerpelijke zaak zij der regeering dus ernstig aanbevolen.

1) Vragen van den Dag 1894.
2) In de kolonie zijn alle ingezetenen voor de wet gelijk gesteld.

Santo Domingo.

Arm, arm land; het kan maar niet tot rust komen!

Tegen 15 December waren de verkiezingen uitgeschreven voor de leden der Constitueerende Vergadering en voor de gemeenteraadsleden.

Het Bestuur van President BORDAS had laten afkondigen, dat meetings waren toegelaten, mits de betoogers ongewapend verschenen en alle beleediging van autoriteiten vermeden werd.

De geheime instructie van het Parket aan de Politie luidde: gedurende de betooging en onder de redevoering niemand gevangen te nemen, maar eenvoudig de namen op te teekenen van allen, die den President of andere autoriteiten in hun woorden zouden beleedigen, of op andere wijze zich schuldig maken aan verstoring der orde etc. Het Gerecht zou dan later wel beslissen, wat er gedaan moest worden tegen de overtreders der Wet, of de aanranders van het Gezag.

Al spoedig werd door heetbloedige betoogers misbruik gemaakt van de verleende vrijheid en werd de President publiek uitgescholden en beleedigd. De namen werden gesignaleerd en een bevel tot in hechtenisneming uitgevaardigd tegen de delinquenten.

Op 1 December begonnen toen de protest-meetings in het Park Colon. Men schaarde zich rondom het Columbusbeeld, welks voetstuk tot tribuun der sprekers diende.

Toen een der Sprekers zou gevangen genomen worden, liep het volk te hoop onder den kreet van „Leve het Volk" terwijl er met revolvers gedreigd werd. Het hoofd der bereden politie wist bezadigd de menigte te kalmeeren en tot orde aan te manen. Woelig was het, maar verder kwam het toch niet.

Meerdere onruststokers werden dien avond en den volgenden morgen gevangen genomen.

In den namiddag van 2 December hadden er in het zelfde Park Colon nieuwe betoogingen plaats. Van daar trok de stoet met zwarte vlaggen in de hand de stad in. Toen de grootste menigte wat was afgetrokken in de straten, wierp de Politie zich op een der belhamels om hem in verzekerde bewaring te breugen. Niet zoodra wordt dit gemerkt, of de gansche menigte keert terug, en er ontstaat een gevecht tusschen de Republikeinsche Garde, de Bereden Politie, en de Burgerwacht aan de eene zijde, en het volk aan de andere zijde. Aanmaningen tot rust en kalmte werden beantwoord met revolverschoten. Onder de bevolking werd het een sauve qui peut. Men liep de groote winkels in, waar glas en aardewerk en andere koopwaren vertreden werden door de binnenstormende menigte. Deuren en vensters werden gesloten, terwijl op straat het gevecht voort duurde. Na tien minuten lagen er negen dooden en talrijke gewonden, zoowel van de Politie als van de bevolking.

Opnieuw moesten verschillende belhamels worden opgesloten.

Den volgenden dag, 3 December, richtte President Bordas een Proclamatie tot de bevolking.

Scherp hekelt de President het wangedrag der betoogers, die een Onafhankelijken Candidaat stelden en begonnen waren met zich onafhankelijk van alle mogelijke wetten te verklaren. Tegen de officieele waarschuwing in beleedigden zij openlijk den President en waren tegen het uitdrukkelijk verbod in allen gewapend. In plaats van mee te werken met de Politie, die aanwezig was om de

NAAR HET GELUK.

(Uit het leven van een bekeerling).

XXX. Hoe ik Katholiek werd.

Vervolg.

Immer had men ons slechts van twee geloofsbelijdenissen gesproken van twee zusterkerken, waarmede men ons wilde doen gelooven, dat Christus zijn dwaling had ingezien en het menschelijk werk van den Gode dierbaren man Gods erkend had als het Zijne door er een Goddelijke wijding aan te geven. Aldus had Christus zijn eigen foutief werk verbeterd.

Waarom toch hield men de reine waarheid voor ons verborgen?

Men was bang geweest ons te spreken van duizenderlei geloofsbelijdenissen van duizend Gode dierbare mannen Gods; en had verzuimd ons mede te deelen, dat er wel duizend zusterkerken bestonden.

Men had gevreesd, dat ons bij het zien van zoo talrijke familie de oogen zouden opengaan en wij ten slotte niets zouden moeten hebben van de eindeloos verbeterde geloofsbelijdenissen.

Men had ingezien, dat de H. Geest, als afzonderlijke openbarende geest aan ieder van ons, meer vertrouwen zou verdienen, dan al die duizend Gode dierbare mannen Gods te samen, die elkander slechts tegenspraken.

„Wat verlangt U te biechten?" vroeg hij mij.

Ik beleed hem mijne zonden en vroeg hem ze mij te willen vergeven uit naam van God.

„Wij vergeven geen zonden" zeide hij „wij weten zelfs niet, of God ons onze zonden zal vergeven."

„Maar ik lees toch in het Evangelie" antwoordde ik, „dat Christus aan de Apostelen de volmacht heeft gegeven om zonden te vergeven,"

„Zeer zeker," zeide hij „maar wij maken geen gebruik van deze volmacht."

„Dan stelt U zelf daarmede vast" sprak ik weder„ dat het Protestantisme steunt op het ongeloof. Op deze wijze dwingt U mij Katholiek te worden."

Die oude grijze protestantsche leeraar, die reeds met een voet in 't graf stond, zeide toen tot mij: „*Geen oogenblik zal ik u daarvan terughouden, Word Katholiek. Wij hebben zoovele secten, dat wij eigenlijk niet meer weten, waaraan ons te houden.* WORD U DUS GERUST KATHOLIEK!"

Dat werd me toch te sterk.

Daar had ik twee predikanten van dezelfde kerk, de eene zegt: Wij hebben de biecht, maar ik kan de formule voor de absolutie op het oogenblik niet vinden; de andere zegt: Wij maken geen gebruik van de biecht, ofschoon zij door Chistus is ingesteld."

En nu zijn er nog zoovele kerken en secten, die van elkander verschillen en in zich zelve verdeeld zijn.

Ik was als stom geslagen bij deze slotconclusie. Niemand scheen te kunnen zeggen, tot welke kerk ik eigenlijk behoorde.

Was ik Evangelisch? Of Gereformeerd? Of behoorde ik tot een der drie Luthersche gemeenten? Was ik misschien Mormoon?

Dat was zoo onmogelijk nog niet. Men had immers den Landgraaf Philip von Hessen wel toegestaan twee vrouwen te gelijk te bezitten.

Behoorde ik dan tot de Afgescheidenen, die leeren: Doe wat u goed dunkt, en laat niemand uw leeraar zijn."

Of, en ik huiverde bij die gedachte, was ik een volgeling van Madame Hunsinger?

Ik had er genoeg van; ik schreef aan den Franciskaner Monnik naar Parijs te komen en mij te onderrichten in de Katholieke leer.

Hij antwoordde binnen drie dagen bij mij te zullen zijn en verzocht mij in die dagen eenmaal de Oefeningen voor de maand Mei in de Notre Dâme des Victoires te gaan bijwonen.

Ik deed het.

De kerk was stampvol; allen lagen op de knieën.

Ik nam een stoel en trachtte wat vooruit te dringen.

Toen ik wat vrijer plaats had, zette ik den stoel neer en ging er op zitten; ik was de eenigste persoon in de heele kerk, die zat.

Ik bevond mij dicht bij het Maria-altaar met het beroemde beeld waarvoor reeds velen met een kort gebed de genade der bekeering ontvangen hadden.

Toen wist ik van dat alles nog niets; ik was als een wild vreemde onder de Katholieken en geloofde niet aan wonderen.

Maar toen ik de kerk verliet, was er niets meer in mij, dat in opstand kwam tegen de Katholieke leer; ik was inwendig al Katholiek geworden.

Sindsdien weet ik uit eigen ondervinding, dat de tijd der wonderen nog niet voorbij is. Nog altijd kan de Almachtige alles, wat Hij wil. Met een enkelen straal zijner genade kan Hij het meest verstokte hart bekeeren.

Het was, alof mij plotseling antwoord gegeven werd op al mijne bezwaren tegen de Katholieke Kerk, welke ik erkende als de eenige middelares, de eenige leeraresder eeuwige waarheid.

Den volgenden dag kwam PERE LÉON.

Vreugdedronken vertelde ik hem, wat er met mij gebeurd was en zeide hem: Eerwaarde Vader nu zal ik U eens de schoonheid der Katholieke Kerk laten aanschouwen."

openbare orde te handhaven, viel men de Politie, als vijanden aan en schoot 8 hunner dood.

Toch zal de President niet den staat van beleg afkondigen in de stad, opdat dit niet tot voorwendsel strekke de verkiezingen later niet vrij te noemen, maar hij wekt alle goede burgers op tot kalmte en orde en tot handhaving der burgerlijke vrijheid.

Dienzelfden avond kwamen zich duizend burgers aanmelden als medehelpers der Politie om de orde te bewaren.

Daags daarna liep het gerucht, dat er een divisie oorlogsschepen zou komen van Noord Amerika met een commissie aan boord, welke toezicht zou houden bij de aanstaande verkiezingen.

En werkelijk, de Amerikaansche Gezant liet den Secretaris van Staat officieel weten, dat het Bestuur der Vereenigde Staten van Noord Amerika besloten had een centrale commissie van contrôle te zenden om bij de verkiezingen een oogje in 't zeil te houden.

De President riep onmiddelijk zijn raad bijeen en eenparig werd beslist den Amerikaanschen Gezant te laten weten, dat de Regeering van Sto. Domingo dergelijke contrôle-commissie niet zou toelaten, daar dit strijdig was met de Souvereiniteit der Republiek.

De raadsvergadering had geduurd van 5 uur 's namiddags tot 11 uur 's avonds.

Den volgenden morgen werd de Amerikaansche Gezant Mr. SULLIVAN uitgenoodigd een tweede raadsvergadering bij te wonen. Lang duurde de discussie, maar ten slotte werd opnieuw verklaard: dat men zich niet ontveinsde de groote verantwoordelijkheid, welke men op zich laadde door in te gaan tegen het uitdrukkelijk verlangen van eene machtige Natie, maar dat men door zijn eel op de Constitutie gebonden was om de Souvereiniteit der Republiek hoog te houden. Eervoller en roemrijker achtte men het te vallen als regeering dan toe te geven aan de inmenging van Amerika in hun inwendig bestuur.

Mr. SULLIVAN deed zijn uiterste best om duidelijk te maken, dat deze Commissie zich volstrekt niet zou inlaten met de verkiezingen zelf; haar eenig doel was toe te kijken, anders niet.

President BORDAS verklaarde hierop, dat de Regeering van Sto. Domingo er niets tegen kon hebben, als eenige Amerikaansche burgers, als toeristen, er belang in stelden de verkiezingen bij te wonen, maar elk officieel karakter moest hun vreemd blijven, en herhaalde nogmaals zijn krachtig protest tegen iedere inmenging van buiten.

Mr. SULLIVAN beloofde deze gevoelens der Dominikaansche Regeering over te zullen brengen aan zijn bestuur, maar vreesde tevens, dat de bedoelde Commissie niet zou kunnen worden tegengehouden, omdat zij al onderweg was naar Sto. Domingo.

Dienzelfden avond werden bijna allen, die op 1 en 2 December waren gevangen genomen, weer vrij gelaten.

Het regende adhaesie-betuigingen uit geheel de Republiek Een ieder was ten zeerste ingenomen met de heldhaftige houding van President Bordas, die niet geschroomd had zich te verzetten tegen de Vereenigde Staten.

Onder dagteekening van 8 December bood de Amerikaansche Gezant, Mr. SULLIVAN, een nieuwe nota aan Hem was door zijne Regeering de opdracht gedaan President BORDAS mede te deelen, dat de President der Ver. St. besloten was eenige Amerikanen te zenden om de voornaamste kiescolleges bij te wonen op den dag der verkiezing.

Deze Amerikanen echter zouden niet daarbij tegenwoordig zijn als eene commissie, waarvoor de Amerikaansche Regeering derhalve ook geen officieele erkenning aanvroeg, maar eenvoudig als particulieren, die hun persoonlijken moreelen steun zouden verleenen, door hun tegenwoordigheid alleen, aan President BORDAS om de verkiezingen vrij en ongehinderd te laten plaats hebben. In geval van eenig conflict zouden zij dan later als onpartijdige getuigen gehoord kunnen worden.

President WILSON verzoekt aan dit bericht de grootst mogelijke bekendheid te willen geven, opdat aan allen de goede bedoeling der Amerikaansche Regeering moge blijken en er geen verkeerde uitleg daaraan gegeven worde. Het eenige doel der zending van eenige Amerikaansche burgers was enkel om een onwraakbare getuigenis te hebben van de correctheid en onpartijdigheid der verkiezingen.

President BORDAS gaf den volgenden dag, als antwoord op deze Amerikaansche nota, opnieuw de verzekering, dat hij zorg zou dragen, dat de verkiezingen vrij en ongestoord zouden geschieden, en dat derhalve ook van regeeringswege geen enkele pressie daarop zou worden uitgeoefend.

Wat de Amerikanen betrof, zij zouden als particulieren niet kunnen geweerd worden, maar hun komst zal door een deel der Dominikaansche bevolking met ontevredenheid worden gezien.

Dienzelfden dag werd een bericht gepubliceerd, dat de Amerikaansche douane op 28 November aan boord van de *Seminole* 10.000 kogels voor geweren en revolvers in beslag had genomen De *Seminole* zou den volgenden dag naar Sto. Domingo vertrekken. Geen der officieren wist, hoe die ammunitie aan boord was gekomen, zij was op verschillende plaatsen van het schip verstopt.

Ook werden in Sto. Domingo vliegende blaadjes van revolutionnaire strekking verspreid.

Den volgenden dag kwamen de 29 toeristen aan. Uncle Sam verkleed als paljas! schrijft *Listin*. Uit het heftig gesteld artikel, gloeiend van nationale verontwaardiging moet men opmaken, dat deze toeristen uit Porto Rico afkomstig waren. Ze worden uitgescholden als yankees, zonen van den colos met zijn sterren en strepen, die tyran is op Porto Rico, de ijzeren handschoen op Cuba, de zweep op Haway, de jachthond op de Filippijnen, de harlekijn op Nicaragua, een doorgravers piket op Panama, een indringer in Venezuela, een vergift voor Columbia, de ongeluksbode voor alle zwakkere naties van Amerika, en op Santo Domingo onder het mom van Mentor, waarmede hij zijn valsche dubbelzinnigheid bedekt, de kwade geest, die het lot der volkeren vast stelt, en afschuwelijke rampen voorspelt.

Men ziet, hoe bitter de gemoederen gestemd waren.

Op den dag der verkiezing lagen twee Amerikaansche kanoneerbooten voor anker. Een derde was een paar dagen vroeger vertrokken zonder dat men wist waarheen.

De Dominikaansche Regeering had laten afkondigen, dat in de verkiezingzaal slechts zouden worden toegelaten de kiescolleges, stemopnemers en telkens zes der kiesgerechtigden. De politie zou voor de goede orde zorgen. Niemand mocht wapens bij zich dragen.

De partij van den „Volkscaudi daat" had 14 autos en 25 rijtuigen tot hare beschikking, die al dagen te voren besproken waren.

Op den 15den December 9 uur en 23 minuten werd de eerste stem uitgebracht, waarna de stemgerechtigden geregeld van hun plicht gebruik kwamen maken. Echter niet zonder incidenten. Er kwamen vreemdelingen, die geen stem hadden, minderjarigen die de broek van vader aanhadden om 18 jaar te schijnen; anderen werden verdacht meerdere malen terug te zijn gekomen, maar dit kon niet bewezen worden. Natuurlijk werden er ook revolvers uit den zak gehaald, maar dan ging dat mannetje zonder pardon de doos in. Wederom anderen drongen tot de zaal door en lazen er een deftig protest voor, omdat volgens hun bewering de keuze niet vrij was.

Groote rustverstoringen kwamen gelukkig niet voor dan alleen een aanslag op Grl. ARIAS.

De Amerikaantjes bleven wijselijk op een afstand. De „Onafhankelijke Candidaat werd na éénen opgegeven, waardoor de aardigheid van het stemmen ook voor de tegenpartij er af was. In het geheel werden maar 1037 stemmen uitgebracht.

Wat de tweede reden daarvan was? Des avonds werd een formeel revolutionair complot ontdekt. Revolvers en geweren waren uitgedeeld, kanonnen op verschillende plaatsen der stad geplaatst. Men wilde de forten veroveren en zich van het bestuur meester maken.

De politieke uitgewekenen, de generaals MANUEL DE J. CASTILLO, QUÍRICO FELIU JR., NEFTALI HERNANDEZ en VIRGILIO ALVAREZ, wien eerst kort verlof was gegeven in hun vaderland terug te keeren, moesten opnieuw als oproermakers gevangen worden genomen. De partij der Horacisten schijnt van geen vrede te willen weten en tracht het tegenwoordig Bestuur omver te werpen.

Het is, Goddank, niet gelukt. President BORDAS wist de revolutie bij tijds te onderdrukken en nam alle maatregelen om rust en orde te handhaven.

De Amerikaansche Gezant, Mr. SULLIVAN, hield weder eene conferentie met het Bestuur.

De censuur op telegraaf en telefoon werd afgekondigd.

De Secretaris van het Departement van Oorlog en Marine, Grl. TADEO ALVAREZ bood 16 Dec. zijn ontslag aan, dat onmiddelijk werd aangenomen. Ook had er een verwisseling van personeel plaats in de hoogere rangen van het leger, terwijl Mr. RAFAEL CASTRO RUIZ, benoemd tot Procureur generaal, wederom moest aftreden en zijn post overgeven aan Mr. ARMANDO RODRIGUEZ.

Onze Haven.

Door verkregen inlichtingen, die de Heer C. H. JONCKHEER ons steeds met de meeste welwillendheid verstrekt, zijn we in staat gesteld een klaar bewijs te leveren van 't steeds toenemend belang onzer haven op 't gebied van Handel en Scheepvaart. De gegevens zijn alle *officieel* en dus boven elken twijfel verheven.

Jaar	Zeilsch	Bruto inh in M3	Netto inh in M3	Stoomsch	Bruto inh in M3	Netto inh in M3
1910	1254	133134	121547	334	2243516	1427042
1911	1175	127127	117467	363	2407855	1509178
1912	1018	119661	109446	410	2593499	1652231
1913	1071	122384	111528	415	2829601	1769477

Uit dezen staat blijkt, dat 't aantal *zeilschepen* in 1911 en '12 verminderde, doch in '13 weer met 53 toenam. Maar vooral dient de aandacht gevestigd te worden op de *stoomschepen*; want deze geven hier honderden handen werk en storten eene niet geringe som aan in- uit en doorvoergelden in de Koloniale Kas. Het aantal S.S. is in de laatste 4 jaar geregeld toegenomen. In 1913 liepen er 81 zegge een en tachtig *stoomschepen* meer onze haven binnen dan in 1910. De vooruitgang van de Scheepvaart op Curaçao is dus niet *twijfelachtig* maar *klaarblijkelijk*.

Ook nog een ander bewijs voor den bloei onzer Scheepvaart.

In 1913 was 't aantal S.S. slechts 5 meer dan in 1912 en de bruto inhoud steeg met 2829601 M³ — 2593499 M³ = 236102 M³. Hieruit volgt dus, dat de grootte der S.S. ook is toegenomen.

Stellen we nu uit de voorgaande gegevens nog een 2e lijstje samen van *'t totaal der binnengeloopen schepen* (dus Stoomschepen en Zeilschepen gezamelijk) dan krijgt men:

Jaar	Schepen	Bruto inh in M3	Netto inh in M3
1910	1588	2376650	1548589
1911	1538	2534982	1626645
1912	1428	2713160	1761677
1913	1486	2951985	1881005

De Bruto inhoud van 1913 overtreft dien van 1910 met 575335 M³, de netto inhoud met 332416 M³.

Wie zal na een aandachtig nagaan dezer twee staten nog kunnen twijfelen aan den bloei onzer scheepvaart! Nederland, de handelstaat bij uitnemendheid heeft slechts twee havens, waar de scheepsdrukte die van Curaçao verre overtreft n. l. Amsterdam en Rotterdam.

De derde havenplaats van Holland is Vlissingen, en bij deze stad staat ons eiland niet ver in de schaduw.

Volgens officieele opgaven was de netto inhoud der binnengeloopen schepen

in	1906	1893659 M³
	1907	1905717 „
	1908	2060109 „

Van alle andere havens *te samen* (waaronder Harlingen en Delfzijl de voornaamste zijn) was in 1908 de netto inhoud der ingekomen schepen 1847477 M³ dus nog minder dan dien van Curaçao alleen.

Is 't dus wonder, dat 't Moederland, overtuigd van 't groote belang onzer Scheepvaart, zulke groote sommen beschikbaar stelt om onze haven te maken tot een *Modelhaven* van Midden-Amerika! Hopen we dus, dat 't bezoek van den alom bekenden Ingenieur Dr. KRAUS ook Curaçao ten goede moge komen en dat de werkzaamheden spoedig flink mogen gaan vlotten, opdat na korten tijd de St Annabaai van Curaçao 't aantrekkingspunt worde van vele nieuwe „Lines."

Scheepvaart en *doorvoerhandel* dat zijn de 2 middelen, die Curaçao kunnen doen bloeien en groeien, die den armen Curaçaonaar zullen maken tot een welgestelden burger, die in zijn, vroeger ongekenden, rijkdom steeds met liefde zal opzien naar Nederland, dat moeiten noch kosten heeft gespaard om Curaçao tot die welvaart te breugen.

SCHEEPSBERICHTEN.

(OFFICIEEL).

Gedurende de maand December zijn

Binnengekomen.

VAN	SCHEPEN
Aruba	17
Barahona	2
Barbados	1
Bonaire	42
Isl Barlov.	1
Cuba	1
La Guayra	1
La Vela de Coro	2
Maracaibo	6
Pto Cabello	2
Pto Rico	3
Rio Hacha	4
Sto Domingo	2
St Thomas	1
Zee en de baaien	5
totaal	90

Uitgezeild

NAAR	SCHEPEN
Aruba	20
Barbados	2
Bonaire	49
La Vela de Coro	2
Maracaibo	9
Pampatar	1
Pto Cabello	1
Rio Hacha	4
Sto Domingo	8
Zee en de baaien	4
totaal	95

De zeilvaart was in Dec. weer gunstiger dan in de vorige maand. In ons verbindingsnet prijkt ook weer een nieuwe plaats n.l. St. Thomas. Zoo stilletjes aan breidt zich dat net uit; een bewijs dat voor de kleine scheepvaart nog plaatsen genoeg te vinden zijn, waar wat te verdienen valt. Hoevele havenplaatsen zijn er nog niet in den omtrek, waar geen stoombooten heengaan. We noemen hier slechts in 't voorbijgaan. Coro, La Vela, Tucacas, Tocuyo, Cumarebo, Casigua, Ocumare, Capatárida, Guayama, Aguadilla, Arecibo, Montego, Falmouth, Pto. Maria, Pto. Antonio en nog zoovele andere. Onze koene zeelui moeten Curaçao maken tot het middelpunt van hunne zeiltochten. Van alle zijden moeten zij vracht gaan zoeken om die hier op de groote Stoomschepen naar Europa over te laden. Dat is 't beste middel om aan vele jongelui, die nu geen werk hebben, een mooie som te doen verdienen en zich een eerlijk bestaan te verzekeren.

Een Mooi Rapport.

OVER

Een Leelijke Zaak:

De havenverbetering op Curaçao.

Slot.

Het verkregen resultaat mag, in vergelijking met de bij andere rotsopruimingen onder water bereikte, gunstig worden genoemd.

Met inbegrip van den tijd, benoodigd voor het op de plaats brengen en verhalen van het ontstekingsschip in 17 stellingen, werden in 59 werkdagen met 579 ladingen van 1 K.G. springgelatine 1201 M³. rots verbrijzeld, of gemiddeld per dag 20,3 M³., bij een gebruik van 0,48 K.G. van het genoemde explosief per M³. rots. Tevens werden ruim 1200 peilingen gedaan.

De onderstaande staat geeft een overzicht van de resultaten van 3 rotsopruimingen in de Donau volgens de tabellen, voorkomende op bladz. 54 t|m 59 in het bovengenoemde werk van den overste Johann Lauer.

Num.	Plaats der opruim.	Antal der werkd.	Totaal verbrijs. rots M3	Gem. per dag M3	Aantal lading. van 0.5 K.G.	Aantal lading. van 0.25 K.G.	Totaal verbr. explos. K. G.	K. G. explos. per 1 M3 rots	
1	Krems	11	32,84	2,99	165	207	184,25	4.09	Het gebruikte explosief was dynamiet No. 1 en gelatinedynamiet No.1.
2	Svinicza	7	29,68	4,24	261	—	130,—	4,35	
3	Svinicza	19	87,15	4,59	516	129	290,25	3,33	
		37	149,67				554.50		

De drie opruimingen te zamen geven gemiddeld per dag eene verbrijzeling van 4,04 M³ rots bij een gebruik van 3,7 KG dynamiet n° 1 of gelatinedynamiet n° 1 per M³ rots.

In aanmerking nemende dat het brisant vermogen van springgelatine 5|4 maal grooter is dan dat van dynamiet n° 1, volgt hieruit, dat te Curaçao met 1|6 van de hoeveelheid explosief per M³ in denzelfden tijd ruim 5 maal meer rots verbrijzeld werd dan in de Donau.

Zonder twijfel had de mindere hardheid van het gesteente te Curaçao invloed op het verkregen resultaat; in hoofdzaak moet dit echter worden toegeschreven aan het gebruik der zwaardere ladingen en de krachtige opstopping door eene 10 M hooge waterkolom. De werking dezer ladingen is zeer hevig; een belangrijk deel van de rots wordt vergruisd tot fijn poeder, dat na iedere ontploffing naar de oppervlakte van het water wordt omhoog gedreven en de zee over eene belangrijke oppervlakte wit kleurt. Een ander gedeelte verdwijnt in de omliggende diepe zee, zoodat ten slotte van de 1201 M³. afgeslagen rots slechts 48M³ van den top van het rif behoefde weggebaggerd te worden. Het verwijderen van deze meestal grootere stukken geschiedde met behulp van de grijpbaggermachine.

Bij eene zoo belangrijke besparing van tijd en materiaal en dus ook van kosten, kan men zich licht het tijdverlies en de kosten getroosten, aan het ophalen en opnieuw breeuwen aan het ontstekingsschip verbonden. Wel bleef dit schip gedurende den verderen duur van het verslagjaar volkomen dicht, doch het is te voorzien, dat door de voortdurende schokken en de daardoor opgewekte trillingen de naden weder zullen gaan werken.

Na de voltooiing van de werkzaamheden in het Schottegat werd het ontstekingsschip overgebracht naar de westzijde van den havenmond. De zeebodem bestaat aan deze zijde opvolgend uit eene laag koraalblokken, dik 1,50 à 1,80 M., eene zandlaag van 5,50 à 6,50 M. dikte, soms vermengd met losse koraalstukken, en daaronder ten slotte eene laag kalksteen of slib, met zand vermengd. Het voornemen bestond om — van de zuidzijde te beginnen — op eene diepte van 10,80 M. — C.P. de kalksteenlaag te verbrijzelen tot het na storten zand der hooger gelegen laag dit belet, vervolgens de bovenste laag koraalblokken over de geheele breedte van de op te ruimen strook te verbrijzelen en met de grijpbaggermachine te verwijderen; zoodra de beschikking over den zandzuiger zou zijn verkregen, zou het zand daarmede weggeruimd en ten slotte de benedenste kalksteenlaag waar noodig worden verbrijzeld.

Plotseling opgekomen zwaar weder en onstuimige zee belemmerden echter den geregelden voortgang na eenige dagen zoodanig, dat besloten werd met de voltooiing van dit gedeelte op beter weder te wachten en over te gaan naar de noordzijde (havenzijde), waar de deining minder is. Hier werden verder geene bezwaren ondervonden.

Kol. Verslag.

Berichten uit de Kolonie.

Kerkelijke Berichten.

Omtrent de particuliere audiëntie van Mgr. VUYLSTEKE bij Z. H. den Paus, ontvingen wij nog de volgende bijzonderheden.

De audiëntie werd verleend op Woensdag 3 December des voormiddags ten elf ure. Monseigneur werd ontvangen volgens het plechtig ceremonieel, voorgeschreven bij officieele ontvangsten der Bisschoppen als Vorsten der Kerk.

Toen Monseigneur was aangekomen aan de *Scala Regia* presenteerde een eerewacht van de Zwitsersche lijfgarde de wapens, welke eerbetuiging op iedere verdieping van het Vaticaan herhaald werd. Na aangekomen te zijn op de verdieping, waar zich de particuliere vertrekken van Z.H. den Paus bevinden, werd Monseigneur opgewacht door de edelwacht en door het hoofd daarvan, een Prins van echten ouden Romeinschen adel, geleid naar de antichambre, welke grenst aan 's Pausen studeervertrek. Bijna onmiddelijk werd onze bisschop bij Zijne Heiligheid toegelaten, die met zeer veel belangstelling vroeg naar de verschillende toestanden op Curaçao, maar natuurlijk zich het meest verheugde over de werkwijze der Curaçaosche Missie, waar de opvoeding der jeugd in degelijk ingerichte scholen steeds de grootste zorg der Bisschoppen was.

Op het slot der audiëntie werd Monseigneur vergund zijn tijdelijken secretaris, Pater JORDANUS RAEMAKERS, van de Missie van Porto Rico, die tot dan toe in de antichambre had moeten wachten, aan Z. H. voor te stellen, waarna de Apostolisch Vicaris van den Paus de bijzondere gunst ontving om persoonlijk bij zijn eerste bezoek aan de verschillende parochies na zijn terugkeer in de Missie, den pauselijken zegen te mogen verleenen.

Mgr. VUYLSTEKE legde ook nog bezoeken af bij Z. Eminentie Kardinaal GOTTI, prefect der Propaganda en bij Z. Em. Kardinaal VAN ROSSUM, en andere autoriteiten en ontving de tegenbezoeken in het *Collegium Angelicum*, waar Z. D. H. tijdens zijn verblijf in Rome vertoefde.

* *
*

Z. D. H. Mgr. M. G. VUYLSTEKE werd Donderdag 19 December door H. M. de Koningin in audiëntie ontvangen. Nadere bizonderheden ontbreken nog.

De Apostolisch Vicaris zal zich morgen, 11 Januari, te Antwerpen aan boord begeven van de *Grünewald* der Hamburg-Amerika-lijn en hoopt voor het einde dezer maand weder op Curaçao te zijn.

Wij bidden, dat onze beminde Bisschop een voorspoedigen reis moge hebben en hier behouden aankome. De Eerw. Pater VAN EVERDINGEN, een nieuwe missionaris voor onze Missie, zal Z. D. H. vergezellen.

* *
*

Donderdagmorgen bracht Pastoor FR. HELLING het eerste bezoek aan zijn vroegere parochie op Montaña. Langs den geheelen weg klonk het

welkomgeroep uit de huizen, waar de weg liep. De mooiste verrassing wachtte den teruggekeerden oud-missionaris op het plein voor de pastorie. Een groote menigte had zich daar verzameld om hun vroegeren Pastoor te verwelkomen, zij zongen ZEerw. een toepasselijk lied toe.

Het was voor Pastoor HELLING een groote voldoening dit bewijs van dankbaarheid te ontvangen, maar nog grooter voldoening zal het hem geweest zijn de scholen zoo vergroot en zoo propvol te zien. Pastoor HELLING is begonnen met het bouwen dier scholen en heeft zelf daar twee jaar lang het onderricht geleid, toen er geen Zusters disponibel waren. Hij heeft zelf nu gezien, hoe zijn opvolgers, en niet het minst de tegenwoordige Pastoor M. DAHLHAUS, zijn met zooveel opoffering begonnen werk flink hebben doorgezet en tot grooter bloei gebracht.

Zilveren Bruiloft.

We zijn niet gewoon intieme familiefeesten te vermelden in ons blad. Ditmaal meenen wij een uitzondering te mogen maken voor den Heer en Mevrouw L. v. d. VEEN ZEPPENFELDT, die 31 Januari a. s. het buitengewoon voorrecht zullen genieten te midden van hun vier zonen, die in Nederland waren, hun zilveren huwelijksfeest te vieren.

Onze oprechte gelukwenschen worden hun hierbij toegezonden.

Het adres van den Heer ZEPPENFELDT is:

Leliegracht 60

Amsterdam.

Nog een Jubilé.

Dinsdag a. s. 13 Januari zal het vijf en twintig jaar geleden zijn dat Mejuffrouw ANITA L. BROWN verbonden werd aan de Bewaarschool van het St. Martinus-gesticht.

Door haar goedig en zacht karakter, haar vroolijk en opgewekt humeur is Juffr. ANITA uitstekend berekend voor [illegible]. Zij verstaat de kunst de kleintjes stil en zoet te houden en hen aan school te binden. Alle kinderen zijn hare beste vriendjes en vriendinnetjes. Zij is de rechterhand van Sr. GERARDA, de alom gevierde onderwijzeres der Bewaarschool.

Wij wenschen Juffr. ANITA geluk met haar zilveren feest en hopen, dat zij nog lange jaren met dezelfde opgewektheid zich aan de kinderen geven moge.

De automobielen.

Het eerste ernstige auto-ongeluk heeft dan eindelijk plaats gehad. Maandagavond werd in de buurt van „De Hel" een man aangereden, waarbij zijn been werd versplinterd.

De zaak is voor het Gerecht en zal scherp onderzocht worden.

Is dit ongeluk te wijten aan de schuld van den chauffeur, of aan het niet bijtijds uitwijken van den man? Wij weten het niet.

Maar twee dingen zijn zeker. Over het algemeen waarschuwen de chauffeurs veel te weinig, en gaat het publiek niet gauw genoeg uit den weg. Herhaaldelijk wordt nog op het laatste nippertje overgestoken naar den anderen kant.

Waar onze straten en wegen meestal te smal zijn voor het modern verkeer, moet er voortdurend een goede samenwerking bestaan tusschen de Chauffeurs en het Publiek. Groote ongelukken bleven tot nu toe gelukkig uit. Maar nu het aantal automobielen voor onze kleine stad betrekkelijk groot is te noemen, zullen de ongelukken niet uit kunnen blijven, als niet van de zijde van het Publiek zoowel als van den kant der Chauffeurs de noodige zorg wordt betracht om die ook in de toekomst te voorkomen. Rechts houden en toeteren bij kromming der wegen of het passeeren van zijstraten is een der eerste plichten van den chauffeur.

Wild rijden mag hij nooit, ook niet op de buitenwegen, omdat hij zelf en de inzittenden dan gevaar loopen.

De grootste oorzaak van ongelukken door automobielen ligt in de ONVERSCHILLIGHEID der Chauffeurs en van het Publiek.

Dat men toch nooit meene, dat hier op Curaçao geen ongelukken zullen gebeuren, omdat het tot dusverre zoo buitengewoon goed ging. De auto moet als GEVAARLIJK blijven beschouwd worden, waarmede altijd voorzichtig moet worden omgegaan.

Van deze gelegenheid wenschen wij tevens gebruik te maken om de aandacht van het Bestuur te vestigen op den hoek van de Breede Straat en de Pietermaai-steeg. Die hoek, nog wel op een helling, waar de straat een viersprong maakt, op een zeer druk punt van het verkeer, belet het inzicht in den Roode Weg. Een koetsier kan een auto van de tegenovergestelde richting niet zien aankomen.

Het Bestuur zou het verkeer op dit punt zeer veel verbeteren, als een gedeelte van dezen hoek kon worden afgenomen. Daar het terrein achter den muur een tuin is van een particulier, zullen die paar vierkante Meters moeten worden aangekocht. Maar hoog zullen de onkosten toch niet loopen. Met weinig geld kan hier iets gedaan worden van groot nut en in het algemeen belang der bevolking.

Een schip in nood!

Woensdag in den namiddag liep het gerucht, dat er een schip even buiten de haven in nood verkeerde. Teneinde hulp te verleenen werd de loodsboot uitgezonden en onmiddellijk daarop volgde de Pocahontas. Het bleek dat het de gouvernements motorboot was, waarvan de machine onklaar geraakt was en welke dientengevolge door den stroom meegevoerd werd. Aan boord bevonden zich de heer H. P. Pieper, adjudant van den Gouverneur, en verder de machinisten. Het gelukte de loodsboot niet de motorboot binnen te slepen, zoodat de Pocahontas haar op sleeptouw moest nemen en [illegible] naar den haveningang bracht.

[illegible]bal

ten Gouvernementshuize had plaats Donderdag 8 Januari; het was druk bezocht en zeer geanimeerd.

Dankbetuiging.

In dank ontvangen: een wandkalender van de Agencia der *Veloce* en van de Heeren J. & D. JESURUN, agenten van *„The Manufacturers Life Insurance Company"*.

Van de Heeren JAMES & HENRY JONES een nieuwe tijdtafel der „Leyland Line". Volgens dezen tijdtafel zullen de twee eerste booten dezer lijn, die onze haven zullen aandoen, zijn de *Asian* (5613 ton) en de *Ninian* (6385 ton). In navolging van andere Lijnen schijnt ook deze Maatschappij grootere booten in de vaart te brengen voor Liverpool — Colon. Bravo!

Sta Barbara.

Het Nederl. *S. S. Boomberg* met een netto-inhoud van 2928 M³, schipper G. SCHELTEMA, alhier op den 18n December j.l. van St. Vincent aangekomen, heeft eene lading phosphaat van ± 2535 ton te Newport ingenomen en is in den morgen van den 31n December j. l. van daar naar Willemstad vertrokken, alwaar het gebunkerd heeft.

In den avond van dienzelfden dag, omstreeks 7 uur, heeft het schip onze haven verlaten met bestemming naar Glienken.

Pest.

Een reporter seinde 4 December aan *Listin Diario* van Sto. Domingo, dat in de gevangenis 7 gevallen van bubonische pest waren voorgekomen, waarvan 5 gevallen ontstaan waren door besmetting.

De regeeringsgemachtigde beval al de gevangenen over te brengen naar Sto Domingo en de cellen der gevangenis, welke in een allerellendigsten staat is, te verbranden. De gevangenen zouden worden overgevoerd per *Viking*.

Tagisch.

In de eerste uren van Nieuwjaarsdag had op Aruba een droevig ongeval plaats, dat groote ontsteltenis heeft teweeggebracht. Een persoon, genaamd PEDRO COHEN, die een vreugdeschot die zijn geweer wilde lossen, schoot zijn boezemvriend LOUIS VEHRMAN dood, die kort te voren zijn huis had verlaten, waar hij op bezoek was.

De Vrijm.

Oude Bekenden.

Bij resolutie van den Minister van Koloniën is dr. I. Boldingh, te Utrecht, ter beschikking van den Gouv.-Generaal van Ned.-Indië gesteld, ten einde te worden benoemd tot assistent bij de afdeeling Herbarium en Museum voor systematische botanie van het Departement van Landbouw, Nijverheid en Handel te Buitenzorg.

Bij resolutie van den Minister van Koloniën is dr. Boeken, hoogleeraar aan de Rijksuniversiteit te Leiden, ter beschikking gesteld van den gouverneur-generaal van Nederlandsch-Indië, ten einde voor den duur van het aan den heer Th. G. VOGELPOEL, leeraar aan de school tot opleiding van inlandsche artsen te Batavia, met ingang van 8 Januari 1914 voor den tijd van tien maanden verleend verlof naar Europa, met de waarneming van die betrekking te worden belast.

Officieele Berichten.

Aan den chef van het kuststation voor D. T. op Aruba, C. A. Beaujon, is tot herstel van gezondheid, vijftien dagen verlof verleend, en de telegrafist bij het station alhier F. H. P. Schrils is tijdelijk met de functie van Chef van het station op Aruba belast.

Tot hoofd van den in het leven geroepen cursus voor herhalingsonderwijs op Bonaire is benoemd de onderwijzer C. P. Amelunxen aldaar.

Het lid van Hof van Justitie in deze kolonie Mr. B. de Gaay Fortman is voor den tijd van twee jaren benoemd tot Rechter-Commissaris, belast met de instructie van strafzaken bij het Hof.

Aan den Apostolisch Vicaris van Curaçao, thans met verlof te Rotterdam, is om gewichtige redenen drie maanden verlofverlenging verleend.

In de commissie tot het afnemen in 1914 der examens, bedoeld bij de art. 30, 31, 32 en der Onderwijsverordening (P. B. 1907 No. 5) zijn benoemd de schoolopziener tot lid en voorzitter en tot leden Mej. J. S. [illegible] en de in alphabetische volgorde genoemde heeren C. van Beers, Morris E. Curiel, Mr. J. B. Gorsira, A. van Ierland en C. K. Kesler.

Posterijen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven.

Ant. para entregar á Spaarbank, Hilda Brumir, I. B. Brandao, Geertruida Brurori, Arabella Beaujon, M. J. Comet, Bonefacia Canis, H. Chistensen a/b Sch. „Sostrene", Kristian Chistensen a/b Sch. „Sostrene", Maria Luisa, Ch. Cardona, J. J. Correa; Alturo Calvo, Josefina Croes, José Calvo, Die Patent-Commision, Julita de Jongh, Louis de Windt, Louis de Windt para entregar á Maria Repos, Maria Gasso de Monaco, Clemencia Escobaar, Henrique Eisman, F. A. Goddard c/o Morris E. Curiel, Romans Henriquez, Jozef Henriquez; Antonio Hernandez, A. Kely & Miriffe, Klemancia para entregar á Elmelindo Ochoa, C. Amadeo Lespi Carmen Andreas Leonardes (3), Alexander Matheeuw, C. M. Muscus, Jose Ma Monaco, Sofia Nieuw, Gregorio Reguero, Amanda Polonia, Paulina Pietersz, Eduardo Reoraatan, Mercede Royer, Johana Ricardo, Hermas Silié, Elenita Salsedo, Fransisco Sanalia, Antonio Schaarbaay, Catalina Stekman, Teofilo Serrano, J. van Pommen a/b S. S. „Baranca", Den Heer en Mevrouw G. J. van den Broek-van Beyma thoe Kingma (9), Bernardo Wedenfoort, Isaak Wederistort.

Aangeteekende stukken: W. Ferguson, Dinas Pinedo H.

Drukwerken: P. H. Brensers en echtgenoote, Ds. I. De Blaauw (2); H. Chistensen a/b Sch. „Sostrene", Ana de Windt; Isolina de Villasmil, Beauty de Casseres, R. S. Garword, Hotel De Leon, L. Kanep, J. Marples, Victor Maduro, J. W. C. Ort.

Zonder adres: een exemplaar van Catalogue de l'Agence de Publicité Denis Bodden.

Niet voor bestelling vatbaar een drukwerk G. A. Winkel y familia.

Muziekuitvoering.

PROGRAMMA

1 Verbandsgruss	Marsch	Hartman
2 Die Beiden Blinden	Ouverture (1e uitv.)	E. Méhul
3 Lustige Brüder	Walzer	R. Vollstedt
4 Don Juan	Selection	Mozart
5 Mit Herz und Hand für 's Vaterland	Marsch	Herold
6 Die Meistersinger von Berlin	Potpourri	Lincke
7 Le King du Missouri		Christine
8 Impromptu	Danse	Mirande

Zondagavond om 7 uur Overzijde.

Vreemdelingen verkeer in 1913.

7060 passagiers kwamen aan, en 6864 vertrokken, waarvan 159 Curaçaosche werklieden.

Arrestaties in 1913.

Wegens het plegen van ongeregeldheden enz. op de openbare straten werden in 't afgeloopen jaar 309 mannen- en 82 vrouwspersonen gearresteerd.

Ook werden 157 honden die niet van penningen waren voorzien opgevangen en afgemaakt.

Marktbericht van den Curaçaoschen Handelsbond.

Van 9 Januari 1914.

AARDNOTEN (Pindas) per KG	—
ZOUT per vat van 130 K.G.	f 0.80
DIVIDIVI per K.G.	„ 0.05½
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„ 0.60
id. per KG. 2e kw.	„ 0.50
HUIDEN per K.G.	„ 0.85
GEITENVELLEN per K.G.	„ 1.10
WOL per K.G.	„ 0.12
SCHAPENVELLEN per stuk	„ 0.55
BEENDEREN per K.G.	„ 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G.	„ 0.05

STROOHOEDEN (hippijapa).

Kwaliteit No.			
1	per dozijn		„ 4.
1 (gebleekt)	„ „		„ 4.12½
2	„ „		„ 5.25
3	„ „		„ —
3	„ „		„ —
4	„ „		„ 7.—
5	„ „	OLA	„ —.
6	„ „		„ 8.50
7	„ „		„ 9
8	„ „	OLA	„
9	„ „		„ 12.50
10	„ „	OLA	„ 12.
11	„ „		„ —
12	„ „	OLA	„ 15
13	„ „		„
14	„ „	OLA	„
15	„ „		„

Ratten.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd:

128 ratten.

Staat van het aantal vaartuigen, die het eiland Curaçao in de maand Dec. 1913 aandeden met vermelding van hunne inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
		INHOUD IN M³.			INHOUD IN M³.	
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand December	90	8112	7500	37	278921	172813
Vorige maanden	981	114272	104028	378	2550680	1596664
Totaal	1071	122384	111528	415	2829601	1769477

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

Ecuador.

Door den Koninklijken West-Indischen Maildienst is aan de Kon. Maatschappij „De Schelde" te Vlissingen de bouw opgedragen van eerste klasse passagiers- en mailschip, genaamd „Ecuador".

Uit de naburige Republieken.

Haiti. Ziezoo, 't spul is weer compleet! Ook in Haïti is een revolutie uitgebroken, evenals in Sto. Domingo bij gelegenheid van de verkiezingen. De revolutionairen wilden op deze wijze protesteeren tegen de officieele candidaten. Grl. Zamor moest de vlucht nemen en werd beschermd in het Amerikaansch Consulaat.

De Ver. St. beleven niet veel pleizier van hun politietoezicht in de Latijnsch-Amerikaansche republieken. Dat geeft hun heel wat te doen, en vordert groote uitgaven voor de marine.

Doch ze zullen zich later wel weten schadeloos te stellen.

Panama. Columbië was reeds lang aan 't onderhandelen met de Ver. St. van N. Amerika om het grondgebied der republiek Panama weder onder Columbiaansche vlag te brengen, uitgenomen dan de steden Colon en Panama en de Kanaalzône. Een dergelijk verdrag was eindelijk gesloten en eenige Colombianen werden reeds aangesteld in de publieke posten. Dat was den Panameeners niet naar den zin. Ze wilden onafhankelijk blijven van hun vroeger Vaderland. In den avond van 17 Dec. schoolde men te Panama samen en trok met vijandelijke bedoelingen naar het huis van den Confedentieelen Agent en eischten dat hij naar buiten zou komen. 70 politie-agenten waren er noodig om hem te ontzetten. Hij werd bewaakt in het politiebureau. Andere Colombianen werden met moeite uit de handen van het gepeupel gered. Men wilde hen lynchen. Toen trok de menigte naar het Plein Santander en brak daar een kiosk af, welke toebehoorde aan een Colombiaan.

De Postdirecteur nam de vlucht en ging het land uit.

De Politie trad met kracht op en werd gelukkig meester van het terrein.

Voor het oogenblik!!

Dat muisje zal nog wel een staartje hebben.

Buitenland.

Algemeen Overzicht.

De toestand op den Balkan.

Velen hebben den thans geëindigden Balkan-oorlog beschouwd als den laatsten, tenminste als den voorlaatsten Kruistocht.

Het Kruis trok weder op tegen de Halve Maan, aldus verklaarde Tsaar Ferdinand van Bulgarije in de proclamatie aan zijn volk bij het begin der vijandelijkheden en toen den 10den November 1912 de Grieken hun zegevierenden intocht in Saloniki hielden, reed aan het hoofd der troepen een Grieksch priester, met een kruis in de hand, de stad binnen.

Eene soortgelijke voorstelling van dezen oorlog werd ook door vele tijdschriften en dagbladen gegeven.

En nu de werkelijkheid!

Vooreerst was er geen sprake van Kruis noch Halve Maan.

In 1870 kwam eene Engelsche bekeerlinge in Frankrijk de Fransche gewonden verplegen, omdat, in hare oogen, de Fransch-Duitsche oorlog een godsdienstoorlog was tusschen het protestantisme en het katholicisme.

Evenzoo waren er, die in den Balkanoorlog een strijd tusschen het Kruis en de Halve Maan zagen.

Niets is echter minder waar.

De Turk was de vijand gedurende de eeuwen; maar hij was zwaar ziek, verzwakt door hen, die voorgaven hem te helpen. Bulgaren, Serviërs, Grieken en Montenegrijnen zagen om zich heen groote landstreken, door hunne broeders bevolkt, en deze broeders werden onderdrukt door de Turken.

Zij hebben het oogenblik gunstig geoordeeld om de vruchten binnen te halen van hun werk en van de breidelooze propaganda, die zij vele jaren lang hadden gemaakt in het ongelukkige Macedonië.

Het was een rassenoorlog, een strijd voor belangen, op zijn allerbest een oorlog uit medelijden voor de door de Turken onderdrukte broeders.

Maar het Kruis is echter naar voren gebracht om de ware doeleinden te verbergen en den moed der volkeren aan te wakkeren; dit was eene politieke handigheid, maar geene werkelijkheid.

Geen Kruis dus, maar ook geen Halve Maan. In de oude tijden ging de Turksche soldaat ten strijde voor de Halve Maan. Elke oorlog was voor hem een heilige oorlog en, door godsdienstig fanatisme gedreven, trok hij tegen de Christenen op, met eene dapperheid, waaraan met moeite weerstand was te bieden. Wachtte hem niet, indien hij sneuvelde, zijne belooning in het paradijs van Mahomed?

Maar dat alles was veranderd, en de laatste oorlog is juist hierdoor merkwaardig, dat de Turksche soldaat niet streed voor Mahomed en dat het vroegere Turksche fanatisme zich nergens openbaarde.

Een nieuw element was in Turkije gekomen; de Jong-Turken hadden alles gedesorganiseerd. Zij hadden hun land eene constitutie bezorgd, daarbij vooral gesteund door de vrijmetselarij, en zij hebben Mahomed en de Halve Maan ter zijde gezet.

Van fanatieke en diepgodsdienstige Turken hebben zij een modern volk willen maken, dat optrok voor de leuze *Vatane*; dat is: *het Vaderland*; en in dit vaderland hebben zij de vereerders van den Koran willen verzoenen met de niet-Turksche elementen.

Daarom werden ook Christen-soldaten in het Turksche leger opgenomen. Daaruit bleek reeds, dat de Turken niet vochten voor de Halve maan, noch voor den Muzelmanschen godsdienst.

Maar het woord *Vaderland* is in Turkije nog een zinledig woord en de Turksche soldaat begreep niet, waarom hij naar het slagveld ging.

Daarenboven bleef de Sultan, „de Schaduw van God op aarde," kalmpjes in zijn paleis, in plaats van zich aan het hoofd der troepen te stellen.

O, indien de Sultan, voorafgegaan door de vlag van den Profeet, aan het hoofd van zijn leger had gestaan in de vlakte van Koemanovo, te Kirkilisse, te Loele-Boergas, dan zou de paniek, dit aan de oude soldaten der Kaliefen onbekende gevoel, zich waarschijnlijk niet meester hebben gemaakt van de Turksche troepen. En wie weet, hoe de dingen dan geloopen waren?

In 1911 had men den Sultan wel naar Albanië laten komen, om den opstand te sussen; in 1913 hield hij zelfs niet eens eene revue over de troepen, die te strijde trokken, en terwijl Tsaar Ferdinand het Kruis naar voren bracht, maakte Mahomed V zelfs geen gewag van de Halve Maan in zijn woord, tot het leger gericht.

Er was blijkbaar zeer veel veranderd in zijn rijk.

De Balkan-oorlog had geene andere oorzaken dan de eeuwenoude rassenhaat en de onverzadigbare drang naar uitbreiding van grondgebied.

Daaraan kan men redelijkerwijze nog toevoegen het lot der ongelukkige bevolking van den Balkan onder het juk der Turken.

Thans is 't feit beslist: De Turken zijn uit een groot deel hunner bezittingen in Europa verjaagd en, na een verwoeden strijd tusschen de vroegere bondgenooten is de buit verdeeld

Of de toestand der bevolking, die de thans veroverde landen bewoont, dragelijker zal worden, dan hij voorheen was, staat zeer te bezien.

Het is bekend — en door den laatsten oorlog tusschen de bondgenooten is het gebleken — dat de afkeer tusschen Bulgaren, Serviërs en Grieken onderling veel grooter en dieper is, dan tusschen genoemde volkeren en de Turken.

In het uitgestrekte Macedonië leefden Bulgaren, Serviërs en Grieken tot nu onder het juk der Turken, maar hun onderlinge eeuwenoude rassenhaat kon niet tot uitbarsting komen. Thans zal dit anders worden. De Servische koning Stephanus Dusan veroverde in 1345 geheel Macedonië en sinds zijn de Serviërs zoo bescheiden, geheel Macedonië, dat, ook in het door hen veroverde gedeelte, voor de meerderheid door de gehate Bulgaren wordt bewoond, als een deel van Groot-Servië te beschouwen. Deze Bulgaren zijn wezenlijk diep te beklagen. En niet minder treurig zal het lot zijn der Serviërs, die in het aan Bulgarije gekomen gebied gevestigd zijn.

Zij, die over de toestanden in den Balkan kunnen oordeelen, komen daarom hierin overeen, dat volgens hunne vaste overtuiging de thans geëindigde strijd slechts een voorspel is van spoedige, zeer moorddadige oorlogen in den Balkan.

Zóó blijft de Balkan, wat hij eeuwenlang was, een voortdurend gevaar voor den vrede in Europa.

Het aanstaande Eucharistisch congres.

Onder dezen titel schrijft François Veuillot in „La Croix":

Den 8en Dec. j.l. trad het zestigste jaar in der dogmaverklaring van de Onbevlekte Ontvangenis der H. Maagd. Binnen dat jaar zullen wij dus het zestigste verjaarfeest van dien grooten dag vieren.

Frankrijk zal aan het jubeljaar een bijzonder plechtigen en indrukwekkenden luister bijzetten, want te Lourdes zal eenige weken vóór den roemrijken datum het internationaal Eucharistisch Congres gehouden worden. Aldus zal het majestueuze en schoone heiligdom, waar God, om zoo te zeggen, de uitvaardiging van het dogma mede wilde onderteekenen, in dit gezegend jaar de vertegenwoordigers der katholieke wereld vereenigen, die toestroomen om het H. Sacrament des Altaars te vieren.

Het Eucharistisch Congres zal overigens op zich zelf reeds een luisterrijk en belangrijk karakter dragen. Het zal ook op zich zelf een jubileum zijn in die reeks van plechtige eerebewijzen aan den Hoogheilige Hostie, welke de laatste jaren in vele landen in de Eucharistie zijn bewezen. Het zal n.l. de vijf-en-twintigste van die grootsche samenkomsten zijn, die, hoewel nederig begonnen, thans de volkeren der aarde bewegen. En juist om het verjaarfeest te vieren in het land zelf waar de instelling van de Eucharistische Congressen ontstond, wordt dit jaar de groote en heilige bijeenkomst, na in de meeste landen van Europa en tot de grenzen der nieuwe wereld te hebben plaats gehad, weer gehouden op den vaderlandschen bodem van haar oorsprong.

Met het vooruitzicht der inwijding van de basiliek van het H. Hart op Moutmartre in het a.s. jaar, besluit Fr. Veuillot.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 3 JAN. — 17 JAN.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Maracaibo	G W Goodman	3 Jan.	New-York	3 Jan.	Maracaibo
Pr d Nederl.	N. C. Baaren	4 „	Amsterdam	5 „	New-York
Merida	A Johanson	5 „	Maracaibo	5 „	La Guayra
Maracaibo	G W Goodman	8 „	Maracaibo	8 „	New-York
Merida	A Johanson	8 „	La Guayra	9 „	Maracaibo
Caracas	Furst	9 „	New-York	9 „	La Guayra
Pr. Maurits	P Koningstein	11 „	New-York	12 „	Amsterdam
Caracas	Furst	14 „	La Guayra	14 „	New-York
Merida	A Johanson	14 „	Maracaibo	14 „	Maracaibo
Juno		15 „	Amsterdam	15 „	Colón
Jan v Nassau	P G J v d Est	17 „	Amsterdam	16 „	New-York
Progreso		17 „	New-York	17 „	Maracaibo
La Plata	H Bark	2 Jan.	Pto Colombia	5 Jan.	Hamburg
Triton	Nic. Tates	8 „	Colón	8 „	Amsterdam
Vi-King	Jensen	8 „	Cartagena	10 „	La Guayra
Siena	R Raffo	10 „	Colón	20 „	Genova
Albanian	Gittens	10 „	Liverpool	10 „	Sta Marta
Sachsenwald	H Hinize	10 „	Hamburg	12 „	Pto Colombia
Montserrat	P Zaragosa	16 „	Colón	16 „	Barcelona
Schwarzwald	R Rauschenpl.	18 „	Pto Colombia	20 „	Hamburg

Schoeners	Aankomst	van	Schoeners	Vertrek	naar
Hungaria	3 Jan.	Bonaire	*Hilda C*	4 Jan.	Bonaire
Lady C	4 „	Rio Hacha	*Virginia H*	5 „	Pto Cabello
Marieta C	4 „	Rio Hacha	*Hungaria H*	5 „	Bonaire
9 de Abril H	6 „	Aruba	*Maracaibo V*	5 „	Maracaibo
Mita H	6 „	Bonaire	*Marieta C*	6 „	Rio Hacha
N M Johnston	7 „	Barbados	*Mita H*	6 „	Bonaire
Virginia H	9 „	Vela de Coro	*Maria H*	8 „	Maracaibo
			9 de Abril	8 „	Maracaibo
			Lady C	9 „	Aruba

Het Duitsch S.S. Constantia Capt J. Koldeway zal op zijne reis van Colon-Hamburg wellicht ook Curaçao aandoen op 16 à 17 Januari.